

A FIUSÁG ÖRÖKSÉGE

FÉLELEM HELYETT ISTENFÉLELEM

avagy

A FÉLELEM LEGYŐZÉSE

A félelem olyan dolog, amely eredetileg nem volt része a teremtett ember jellemének, életének és világának. Ami volt benne, a minden negatív előjelű dologtól teljesen tiszta és mentes „félelem”, az a tisztelet volt, a teremtő Isten iránti tisztelet, amelyet a Biblia „istenfélelemnek” is nevez. De ez nem az IstenTŐL való félést és rettegést jelentette (a bűn előtt legalábbis), hanem az Isten tekintélyének működését. A bűneset után azonban ez a tisztelet és „istenfélelem” is megváltozott, és kiegészült olyan negatív jelentéstartalommal, mint például az Isten jogos ítéletétől való jogos félelem.

Ennek a tanításnak az első felében a helyes félelem, a tisztelet és az istenfélelem működését tanulmányozzuk át, a második részben pedig azt, hogy Isten megváltott fiainak az életében milyen típusú félelmeknek nincs semmiféle helyük.

ELSŐ RÉSZ:

A félelem egyetlen legális lehetősége: az istenfélelem

A félelem, mint tisztelet az emberi természetbe Isten által beleteremtett, teljesen normális reakció egy jövőbeli, vagy egy nála hatalmasabb személytől vagy eseménytől. Isten nagy bölcsen adta a félelmet az ember szívébe, hogy tudja, hol a helye ebben a világban. Eredetileg, ahogy az előbb is mondtam, a bűn nélküli világban az embernek senkitől nem kellett félnie, kizárólag Istent kellett tisztelnie, ezt jelentette az „istenfélelem”. Azonban a félelem is, mint megannyi dolog az emberben és az ember körül, a bűn következtében elromlott, és ma inkább csak összekavar bennünket. Olyan világban élünk, amelyben feje tetejére állt egy csomó dolog. Feje tetejére állt a félelemmel való kapcsolatunk is. Manapság az emberek olyan dolgoktól félnek, amiktől Isten nem akarja, hogy féljenek – viszont azoktól a dolgoktól, amelyeket félelemmel kellene tisztelniük, már egyáltalán nem félnek. A félelemnek van egy olyan szerepe, mint a láznak, amely a legtöbb esetben csak jelzi a betegséget, vagy a fájdalom, amely jelzi az okot, ami fájdalmat kiváltja. Mára azonban olyan mértékű agyimosás ment végbe a világban, hogy az emberek már egyáltalán nem félnek attól, amitől kétszáz évvel ezelőtt halálra rémültek volna. Emellett tudatosan gerjesztenek egy csomó félelmet bennünk, hogy ezzel manipuláljanak, fogyasztása ösztönözzenek bennünket vagy korlátozzák az életünket. A másik oldalon pedig sorra irtanak ki belőlünk egészséges és nagyon is szükséges félelmeket. Egyszóval nagyon jól felépített stratégiával dolgozik a Sátán a világban, hogy összekavarja az embereket.

Gondoljunk csak arra, mekkora félelem volt az emberekben a második évezredtől, akár a 2YK-nak nevezett számítógépes rendszerösszeomlásra gondolunk, akár a világvégére, amit sokan vártak. A média tele van gyilkosságokkal, szinte minden újság címlapján ezek vannak a legnagyobb betűkkel szedve, miközben horrorfilmeket nézünk esténként. Félünk a génmanipulációtól éppúgy, mint a kenyér vagy a gyógyszer árának a vég nélküli emelgetésétől. Félünk a főnökeinktől, hogy mikor rúgnak ki bennünket, és a főnökök félnek a beosztottaktól, hogy mikor hagyják faképnél őket csak azért, mert egy konkurens kicsit jobb fizetést ajánlott nekik. Sokan félnek este az utcán közlekedni, félnek biztosítást kötni vagy akár csak elmenni az orvoshoz. A mai társadalmunk egy mesterségesen felgerjesztett félelmek között élő emberi kultúrát

teremtett magának, amitől fél, amelyben minden sarkon fél valamitől, de a legjobban attól fél, hogy megváltoztasson benne bármit is, legfőképpen önmagát.

Gondolkodjunk el egy kicsit a félelem és a tisztelet működéséről.

Amikor az első repülőgépek a levegőbe emelkedtek, mindenki arról beszélt, hogy az embernek semmi keresnivalója a madarak között. Csak a legbátrabbak mertek beszállni az első repülőgépekbe, le is zuhant egy csomó gép, aminek a következtében a repüléstől való félelem csak még jobban nőtt. Azonban egyre jobbák lett a repülőgépek, egyre kevesebb lett a baleset, az emberiség megbarátkozott a levegővel, birtokba vette azt is, és ma már az átlagember nem ijed meg a repüléstől. Az emberiség legyőzte a repüléstől való félelmét, és ezzel legyőzte a levegőt.

A félelem legyőzése és megszűnése általában azzal jár, hogy az ember az így legyőzött dolgok, események, személyek és lehetőségek felett állónak kezdte gondolni magát. Isten azonban nem akarja, hogy az ember többnek gondolja magát annál, ami. Ha tehát elkezdünk legyőzni olyan félelmeket, amelyektől Isten nem akarja, hogy megszabaduljunk, mert ő teremtette belénk, akkor az ember elkezd saját magát isteníteni. És ez a bűn gyökere és lényege.

Mondok erre példákat is: akinek már nincs félnivalója a szegénységtől, mert annyi pénze van, hogy abból zsebre teszi az államháztartást is, az úgy tudja, hogy a pénzével meg tud vásárolni mindent és mindenkit, amitől vagy akitől félhetne. A pénze előtt megnyílnak az ajtók, néha talán ki is mondja, amit a szívében érez, hogy a pénzével ő az atyáúristen. Más a hatalma miatt, a pozíciója miatt, esetleg egy mindent elintéző kapcsolat miatt érzi úgy, hogy már nincs félnivalója. Isten azonban nem akarja, hogy a pénzeddel vagy a kapcsolataiddal nyiss ajtókat, hanem azt akarja, hogy azokon az ajtókon menj be, amiket ő nyit meg előtted. Isten nem akarja, hogy bizonyos határokat félelem nélkül átléphessünk! Mert sajnos mára oda jutottunk, hogy félelem és szegénység nélkül lépik át az emberek a legalapvetőbb erkölcsi határvonalakat is. Már nem félnek a házasságtöréstől, nem félnek az adócsalástól, hisz mindenki ezt csinálja, nem félnek a tekintélyek semmibevételétől, mert emberi joga mindenkinek, hogy azt csináljon, amit csak akar, már nem félnek lopni vagy hazudni, úgysem lesz semmiféle következménye – valamit úgyis kitalálnak majd, és valahogy minden helyzetet megoldanak majd. Tudomásul kell vennünk, hogy ha nem tanulunk meg félni attól, hogy olyan határokat lépünk át, amiktől Isten azt akarja, hogy igenis féljünk átlépni, akkor Ő leveszi a védelmét rólunk, ami az Ő határain belül természetesen védik és oltalmazzák az életünket, és akkor jönnek a bajok csőstül. Nem Isten érte a felelős, kár is vádaskodni, nekünk nem kellett az ő védelme, mert nem féltünk levetni azt magunkról. Olyan ez, mint egy strand, ahol van egy nagy medence, és ki van írva egy ponton, hogy „Vigyázat, mély víz! Veszélyes!” Ha azonban valaki, aki nem tud úszni, úgy gondolja, hogy ennek ellenére nem fél a mély víztől, akkor nem a strand tulajdonosa felelős, ha belefut a medencébe, hanem ő maga a felelős, mert nem félt attól, amitől jogosan és ésszerűen félnie kellett volna.

Tehát a félelem egyfajta természetes védelem, egyfajta kerítés, amely határok közé helyez, hogy ott biztonságban tartson bennünket. Ha azonban ledöntjük ezeket a kerítéseket és korlátokat, ha nem léteznek számunkra határok vagy törvények, akkor az ember határtalanná, azaz öntörvényűvé válik, nem ismer se Istent, se embert – csak saját magát. És ebből ritkán származik áldás.

Isten úgy teremtette meg az embert, hogy benne van természetes és egészséges védekezésként a félelem. És hol tud ez a legtermészetesebb módon kialakulni? A családban. Életükben először a szülők építik fel a gyermekben a félelmet. Egy gyerek semmitől nem fél. Mindenhová felmászik, játszik a vasalóval vagy tárgyakat dugdos a konnektorba, mindent bevesz a szájába, hogy megtudja, ehető-e, a szappantól a katicabogárig. Mi szülők tudjuk, hogy a szög, a szappan vagy a Lego a hasban nem épp növekedésserkentő hatású, és a tárgyak bedugdosása a konnektorba sem épp a hosszú élet egyik előidézője, tehát amikor a gyerek ilyesmiket csinál, vagy már félúton van a föld és a csillár között, akkor elkezdjük mondani, egyre emelkedőbb decibelszinten, hogy „nem szabad, ne csináld, azonnal hagyd abba!”

Rossz ez? Főleg, bűn ez? Természetesen nem. Vannak, akik úgy gondolják, hogy rossz. Nem kell mindig beleszólni szegény gyerek életébe. Nem kell folyton korlátozni a szabadságában.

Egy prédikációban hallottam egy történetet: Pesten a villamoson ült egymással szemben egy idős néni és egy fiatalasszony, akinek az ölében ült a kislánya. A kislány lóbálta a lábát, és folyton megrúgta a néni térdét. Egy darabig tűrte a néni, de aztán egyszer csak megszólalt: „Ne haragudjon asszonyom, nem szólna rá a kislányra, hogy ne rugdossa a térdemet!” Mire a fiatalasszony elkezdett méltatlankodni: „Maga csak ne szóljon bele, hogy én hogyan nevelem a gyerekeimet, majd ő eldönti, hogy mit szeret csinálni és mit nem, és nem fogom korlátozni a szabadságában!”

Végighallgatta ezt a beszélgetést egy fiatalember szöges bőrkabátban, aki ott kapaszkodott pont előttük. Kivette a szájából a rágógumit, és egy szó nélkül ráragasztotta az anyuka homlokára. Az anyuka felpattant, és elkezdett kiabálni, hogy mit képzelsz – mire a fiatalember csak ennyit válaszolt: „engem is pont így neveltek, ahogy maga neveli a fiát!”

Mi van akkor, ha a szülő hagyja, hogy a gyerek a konnektorba nyúljon, ha hagyja, hogy egy Pokémon rajzfilm után kipróbálja a negyedikről, hogy tud-e repülni? Ha megengedi, hogy akármit csináljon, akár kárt is tegyen magában vagy másban? – Megbüntetik a szülőt felelőtlenség és gondatlanság miatt. Mert nem viselt gondot arra, aki rá bízott.

A szülőnek nem joga, hanem kötelessége és felelőssége a helyes félelmeket kialakítani, mert ha a gyerek nem tanul meg félni attól, ami valóban veszélyezteti, akkor ez a gondatlanság és felelőtlenség az életébe is kerülhet.

Mi a helyes félelem következménye? A TISZTELET. Amitől félek, azt tiszteltem. Amitől nem félek, azt nem tiszteltem. Aki fél a törvény ítéltől erejétől, az tisztelni fogja a törvényt. Aki nem fél tőle, mert olyan vakmerő, vagy van pénze, vannak kapcsolatai, apuka a miniszter, az nem is tiszteli a törvényt, nem is tartja be, hanem egyszerűen átlépi. Amitől nem félek, azt nem tiszteltem – amit nem tiszteltem, attól nem félek. Így működik ez.

Ma a Sátán felnevel egy helyes és jogos félelmek nélküli generációt, akik nem félnek semmitől és nem tisztelnek semmit. Nem félnek a szülőktől, és nem is tisztelik őket. Nem félnek a tanároktól, az intézőktől, és nem is tisztelik őket. Nem félnek a törvénytől és a rendőrtől, és őket sem tisztelik. Istenről már nem is beszélve! És tudjátok, mi a Sátán legjobb eszköze ebben a félrevelésben és agymosásban? Az, hogy rábírták a szülőket arra, hogy a gyerekeiket rábizzák a legnépszerűbb, legkényelmesebb és semmibe nem kerülő bébiszitterre, a *médiára*. A televízióra, a számítógépre és az Internetre.

Tény, hogy manapság alig olvas az ember, ha meg is vesz egy újságot, akkor olyat vesz, a miben több a kép, mint a betű, viszont a tévé mindig szól, az MP3-lejátszó mindig kéznél van, és a számítógép ma már minden lakásban ott kell, hogy legyen. – Ne értse senki, nem a tárgyak ellen akarok most beszélni, nem mondom, hogy rossz a technika – csak az a rossz, ha a gyerekeinket vagy saját magunkat nekik adjuk. És ha ezek az eszközök a Sátán kezében vannak! Hány olyan filmet látsz, amely arra nevel, hogy tiszteld a tanárokat, a szülőket, a házastársadat, a rendőrt, tartsd be a törvényt és féld Istent? Tetszenek tudni, milyen játékok a legnépszerűbbek ma? Azok, amelyekben a pontszámokat az elgázolt és meggyilkolt emberek száma alapján kapja a játékos!

A média feloldja és megszünteti az összes természetes félelmet, mert ma a médiából, legyen ez tévé, Sztori magazin vagy számítógépes játékprogram, csak a házasságon kívüli kapcsolatok és a szabad szex, az erőszak győzelme, a törvények fölött állás ideálja árad ránk, és gyermekeink, meg mi magunk is munka után ezt szívjuk magunkba, egy felmérés szerint napi négy órában, átlagosan. Ez heti 28 órányi agymosást jelent. És milyen problémát okoz az ilyen embereknek hetente egyszer-kétszer egy-egy órás istentiszteletet végigülni! Nem csoda, hogy az emberek ma már nem tisztelnek és nem félnek semmit és senkit. És ezek a gyerekek aztán, amikor felnőnek, ugyanilyen határok nélküli, egészséges félelmek és korlátok nélküli, engedelmeskedni nem tudó, tekintélyt elutasító tiszteletlen felnőttek lesznek.

Tanuljátok meg, kedves szülők, hogy boldog gyermeket csak boldog szülők, tisztelettudó gyermeket csak tisztelettudó szülők, a törvényeket betartó gyermeket csak törvényeket betartó szülők, istenfélő gyermeket csak istenfélő szülők tudnak felnevelni!

Tudjátok, miért lett ennyire erkölcstelen a világ? Hát ezért – mert a szülők elrontották a szülői hivatást! Mert nem tanították meg a gyermekeiknek, hogy mitől kell félniük és mit kell tisztelniük – így már nem félnek semmitől és nem tisztelnek semmit. Őket sem. És egymást sem. És nézzünk körül: ez már egy félelmek nélküli világ, és egy eléggé embertelen világ.

Szeretném most felidézni a tékozló fiú példázatát. Nem kellett neki a szülői ház, elment, elherdálta a vagyonát, és rövid időn belül a moslékos bödőnnél kötött ki a disznók között.

Tudjátok, miből állt régen a moslák? Nem a méregdrága disznótáp, hanem az a régi jó moslák? Kenyérhéj, ételmaradék és a zsíros mosogatólé. Az igazi étel maradéka, a héja, és az utána maradó szennylé. És a Sátán pontosan erre a moslákra szoktatja rá az embert. Az igazi maradékára, a héjára és az utána maradó szennyére. És primán hozzá lehet szokni a moslákhoz, olyannyira, hogy az igazi, az eredeti és a természetes már nem is kell.

Tegyünk egy próbát: ki az, aki meginna egy nagy pohár gőzölgő tejet, amit öt perce fejtek ki egy tehénből? Nem sokan. Mi már annyira hozzászoktunk az ultraszűrtörözött-homogénezett-felvizezett-dobozos-műtejre, hogy bolondok lennénk meginni a természetest, az eredetit! Félnünk tőle, még rosszul leszünk tőle, még a végén belebetegszünk, ha megisszuk, csak kihányjuk – az igazit és az eredetit! És a legtöbben tudjuk nagyon jól, hogy ez a tej már rég nem igazi, mégis ragaszkodunk hozzá, és meg nem innánk az igazit! Ma már attól félnünk, ami valódi és eredeti – és a hamisban bízunk. Hát ide jutottunk.

Sajnos mára a természetes lett természetellenes és a természetellenes kezd természetessé válni. Félnünk a házasságtól, ami az eredeti minta, inkább élünk élettársi kapcsolatokban, mert félnünk az elkötelezettségtől, de nem félnünk beleadni az életünket az elkötelezettség nélküli, kiszolgáltatott kapcsolatba. Félnünk a becsületességtől, de nem félnünk becstelenné válni, hiszen ma már mindenki ezt csinálja. Természetellenessé válik a házasság, viszont a homoszexualitást fogadjuk el természetesnek. Ide jutottunk. Ahogyan az igazi tejről átszoktunk a hamis műtejre, az igazi igazságokról is átszoktunk a hamis igazságokra és a hazugságokra, az igazi és természetes félelmekről átszoktunk a természetellenes félelmekre, átszoktunk az élet majd minden területén a műre, a hamisra, a moslákra, ami az eredetinek csak hitvány másolata és maradéka! És csak fanyalgunk, ha Jézus vissza akar szoktatni bennünket az eredeti, az igazi életre. De ezt az eredetit mi is csak az atyai házban találjuk meg. Ehhez viszont vissza kell térni a legelső, legeredetibb és legigazibb félelemhez, az istenfélelemhez.

Jézus Krisztus nagyon világosan elmondta, hogy mitől kell, és mitől nem kell félni. Féld az Istent – ez azt jelenti, hogy tiszteld és szeresd, akkor semmi mástól nem kell többé félned! Azt mondta: ne félj attól, hogy mit fogsz enni, inni, mibe fogsz ruházkodni, ne aggódj az egzisztenciád, a jövőd vagy a halálad miatt – keresd először az Isten országát, és Isten minden mást megad majd neked!

Még egy nagyon-nagyon fontos ígét szeretnék a szívedre helyezni, ami első hallásra talán furcsa lesz: a **Máté 10:28**-hoz kell ehhez lapozni, ahol ez áll:

Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában.

Kiről van itt szó? NEM a Sátánról! A Biblia sehol nem tanítja, hogy nekünk félnünk kell a Sátántól, éppen ellenkezőleg, mindenütt arról beszél, hogy nem szabad és nem is kell félnünk, hanem ellene kell állnunk, és akkor ő fog megfutamodni! Ezen kívül a Sátánnak nincs olyan hatalma, hogy a pokolba juttasson – bármennyire is szeretné, vagy bármennyire is ennek az ellenkezőjét gondoltuk mi eddig. Egyedül a názáreti Jézus Krisztusnak van ilyen hatalma, mert Ő a Bíró, egyedül Ő nyithatja fel az Élet könyvét, és Ő fogja kimondani, hogy kinek hol lesz a helye: jobbra vagy balra kell mennie az utolsó ítéletkor! Ne a Sátántól félj, mert akkor az életed rettegésben fog eltelni – Jézus Krisztust féldd, mert akkor nem kell félned többé a Sátántól a gonosztól, a bűntől, az ítélettől, a kárhozattól! A Sátán csak szeretné, hogy te a pokolba juss, sőt, azt szeretné, hogy már ezt az életedet is a pokolban éld le, még ezt a néhány évtizedet se élvezhesd, tessék megnézni, tele van a világunk boldogtalan emberekkel, akiknek pokol a lelke, a családjá, a munkahelye, a környezete! A Sátán azt szeretné, hogy pokolban élj, pokoli körülmények között élj, pokoli lelki életed

legyen, és nagyon jól tudja, hogy ezt egyetlen módon tudja elérni – de úgy biztos, hogy el is éri: ha te nem féled az Istent! Csak Istentől ne félj! Csak a határok átlépésétől ne félj, az engedetlenségtől, a tiszteletlenségtől ne félj!

Egy nagyon fontos biblia alapigazságot hadd mondjak most el nektek: **ha félsz attól, akitől kell, akkor nem kell félned azoktól, amiktől vagy akiktől nem kell!** Féld az Istent, a te mennyei Atyádat, ahogyan szeretnéd, hogy a gyermekeid féljenek téged – ne tőled, téged! – akkor biztonságban lesz az életed, ahogyan a gyermekeid élete is biztonságban van, ha megtanulják a helyes félelmet és az ebből fakadó helyes tiszteletet. Az istenfélelem elűz minden más félelmet! Ez a megváltottak öröksége!

MÁSODIK RÉSZ: FÉLELEM VAGY HIT?

Ezzel elérkeztünk a másik nagy témához a félelem működésével kapcsolatban. Az előbb a félelmet összekapcsoltuk a tisztelettel, mert kizárólag így van létjogosultsága az életünkben, most viszont szembe kell állítanunk a hittel. Mert a tisztelet megköveteli a helyesen értelmezett félelmet, de hittel szembeállítva semmiféle félelemnek nincs helye a hívő ember életében!

A Sátán a hívő emberek hitét, engedelmességét és áldásait semmivel sem tudja jobban beszűkíteni és bekorlátozni, mint a félelemmel. Tudjátok meg, hogy a félelem és a megfélemlítés a Sátán egyik legjobb módszere a hit megoltásában! Jézus Krisztus nemegyszer mondta azoknak, akik hozzá mentek: „ne félj, csak higgy!” Mert a félelem és a hit két egymást kizáró lehetőség! A kettő soha nem működhet együtt: vagy a félelem lelke van bennünk, vagy a hit van bennünk! A **2Timóteus 1:7** ezt mondja:

Nem a félelem lelkét kaptátok, hanem az erőt, a szeretetet és a józanság lelkét!

Vagy félelem – vagy erő, szeretet, hit és engedelmesség! Vagy-vagy! Ahogyan az óember és újember között sem szerepelhet az „ÉS” kötőszó, így a félelem és a hit között sem szerepelhet más, csak a „VAGY-VAGY”. Mostantól kezdve természetesen a félelmen mindig a negatív előjelű félelmet értem, nem az istenfélelmet. Ahol ez nem így van, azt külön jelezni fogom.

Honnan van tehát a félelem – ez a negatív előjelű, és a hittel szembenálló félelem? Az előbb már láttuk, hogy az Édenben nem volt félelem, ez nem volt benne Isten eredeti tervében, és szükség sem volt rá. A bűnnel és az Istentől való elszakadással együtt jött be a félelem az ember életébe. Mi volt a félelem első megnyilvánulása a Bibliában? Amikor a bűnbeesés után Ádám és Éva elbújt az Isten jelenléte elől. Az ember akkor, amikor rendezett kapcsolatban él Istennel, soha nem ijed meg sem Istentől, sem semmi mástól. Soha nem bujdosik. Jegyezzétek meg, a bujdosás, a menekülés mindig tünete annak, hogy baj van! Mert ha az embernek bűn van az életében, akkor fél Istentől is, és ez mindig abban nyilvánul meg, hogy kerüli Isten jelenlétét, kerüli az imádságot, és kerüli a gyülekezetet is! És ha megnézzük a mi világunkat, azt látjuk, hogy az emberek tele vannak félelmekkel, mert tele vannak bűnnel, és szinte mániákusan kerülik Istent. Persze a félelmet ma elnevezik depressziónak, szorongásnak, pánikbetegségnek, különböző fóbiáknak, és tablettákat írnak fel, terápiákat találnak ki – csakhogy a félelem nem múlik el. Mert a félelem forrása mindig a bűn és az élő Istennel való közösség megromlása. A félelem forrása mindig a hitetlenség és az abból fakadó engedetlenség. Az első emberpár félelmének a forrása is az Isten beszédével és jóakaratával szembeni hitetlenség és engedetlenség volt. Éppen ezért a félelmektől való megszabadulás egyetlen működő lehetősége a HIT!

Jegyezzük meg: a mi félelmeink forrása mindig a Sátán! Ő maga is fél Istentől, fél az ítélettől, fél Isten Fiától, Jézus Krisztustól, és fél a krisztusi emberektől, az Isten fiaitól is. És ha az elsőkön nem is tud változtatni, mindent megtesz, hogy legalább a fiakat megfélemlítse, és a hittől eltántorítsa, mert nagyon jól tudja, hogy a félelem meg tudja oltani még a fiúság lelkét is! Nagyon jól tudja, hogy ahol működik a félelem, ott nem működik a hit! Ahol teret kap a félelem, ott teret veszítenek az áldások és az ígéretek is. A félelem segítségével a Sátán hatástalanítani tudja a hívőket és meg tudja oltani Isten munkáját, amelyet az emberek hite által akar megvalósítani. A félelem forrása mindig a Sátán, a hit forrása pedig mindig Isten! És amikor különféle kihívásokkal és problémákkal vagy akár feladatokkal kell szembenézned, akkor mindig ez a két út lesz előtted: vagy félsz és aggodalmaskodsz, és akkor a kihívások, a problémák és a tennivalók győznek le téged – vagy hiszel, és akkor a Jézus Krisztus nevében és erejében te fogsz győzni minden nehézségen és kihíváson!

Olvassuk el újra a **2Timóteus 1:7**-et:

Mert nem a félelemnek a lelkét kaptátok, hanem az erőt, a szeretetet és a józanság lelkét!

Ez az ige azt mondja, hogy a félelem egy lélek, egy szellem, ha szó szerint mondjuk, ugyanis a görögben a félelem „pneumája” szerepel, a félelem szelleme. Tehát a félelem egy szellem. Méghozzá a Sátánhoz tartozó szellem! És amikor mi beengedjük az életünkbe a félelmet, akkor a félelem szellemét engedjük be az életünkbe. Ezért mondja az **1János 4:18**, hogy

a teljes szeretet kiűzi a félelmet

– és a kiűzésnél ugyanazt a szót használja a bibliai görög nyelv, amit az ördögűzésnél használ! Mert a félelem az ördög lelke és szelleme, amit ki kell űzni! Ha viszont a hit előtt nyitjuk meg az életünket, akkor Istennek a szelleme, a Szent Szellem fog beköltözni az életünkbe! Vagy a Sátán szelleme, amely hivatztatik félelemnek, vagy Isten Szelleme, ami hivatztatik a hit lelkének, Szentléleknek. Mi a döntésünkkel megnyitjuk az életünket egy szellem és egy hozzá tartozó szellemiség előtt. És a döntésünkkel vagy a Sátán fogja beszűkíteni és bekorlátozni az életünket, vagy Isten fog tágas térre vezetni bennünket!

Nézzük a lényeges igei kijelentéseket és tanácsokat a félelem működésével kapcsolatban:

1. A félelem a hit negatív formája

Meg kell tanulnunk egy nagyon hűsbavágó bibliai alapigazságot: a félelem a hit negatív fajtája. Ugyanúgy működik, mint az Istenbe vetett hit, ami a nem láthatót behívja a látható világba. A félelem a Sátán negatív ígéreteinek láthatóvá tétele! Amitől félünk, az nagy valószínűséggel be is fog következni, mert a félelem egy negatív irányú hitet szabadít fel az emberben. Ha Jézusnak hiszel, akkor Jézus azt mondja: „legyen a te hited szerint!” De ez fordított előjellel is működik: ha a Sátánnak hiszel, ha a félelemnek hiszel, akkor az is a te hited szerint lesz! A hit is, és a negatív hit, a félelem is megtermi a maga gyümölcsét!

Olvassuk el a **Jób 3:25**-öt – itt azt mondja Jób:

Amitől leginkább rettegetem, az jött rám, és amitől féltem, az teljesedett be rajtam.

Jób szívében a félelem lelke volt. Isten azt mondja róla, hogy cselekedeteiben tökéletes és feddhetetlen, de mindezek ellenére kiderül, hogy a szíve már fertőzött. És Jób félelme egyszer csak manifesztálódott és megvalósult. Jegyezd meg, hogy a hit akkor is működik, ha Istenre irányul, de akkor is működik, amikor a Sátánra irányul! Mert Isten beszéde is, és a Sátán beszéde is hitet ébreszt, ami aztán az életünkben és a cselekedeteinkben fog megnyilvánulni, és meghozza a maga gyümölcsét. Még egyszer megismétlem: ne hallgasd a félelem beszédeit, az aggodalmaskodás beszédeit, a vádlás beszédeit, a nyugtalanság beszédeit, a féltékenység beszédeit, mert ezek mind a félelem gyökeréből táplálkoznak. Hallgasd mindig a hit bátorító beszédeit, és az ilyen beszédeket mondd te is tovább másoknak!

Van még jó néhány igehely, amely ugyanígy beszél a félelem működéséről:

Példabeszédek 1:25-27

Semmibe vettétek minden tanácsomat, és feddésemmel nem törődtek, ezért én is nevetek majd a bajotokon, kigúnyollak, ha eljön, amitől rettegetek, ha eljön viharként, amitől rettegetek, és megjön forgószélként a bajotok, ha eljön rátok a nyomorúság és az ínség.

Példabeszédek 10:24

Utoléri a bűnöst az, amitől retteg, az igazak kívánsága pedig teljesül.

Ézsaiás 66:4

Én is magam választom meg, hogy mivel bántsam őket, és rájuk hozom, amitől rettegetnek.

A hit mindig szellemi erők munkáját szabadítja fel az ember életében. Az Istenbe vetett hit Isten munkáját, a félelembe vetett hit a Sátán munkáját szabadítja fel. Ez egy olyan kapu, amelyen keresztül a Sátánnak van joga meglopni és akadályozni bennünket. Mert a félelmen keresztül meglopja a békességünket, a

reménységünket, a hitünket, és ezáltal korlátozza az engedelmisségünket és befolyásolja a cselekedeteinket is. Nagyon egyszerűen működik ez: ha félsz bizonyóságot tenni, annak mi lesz a következménye? Hogy nem teszel bizonyóságot. És a félelmed bedugaszolja a szádat, elapasztja a bizonyágtételeidet, és nem fogsz gyümölcsöket teremni, és terméketlen marad az életed. Mert hittél a félelmeidnek, és nem hittél Isten kijelentésének, amelyben az áll, hogy ha hirdeted az evangéliumot, Isten megadja még a szavakat is, ad bátorságot is, és veled lesz a világ végezetéig. Ezeknek nem hittél, a Sátán által sugallt félelmeidnek pedig hittél. És kimaradsz Isten munkájából!

2. Soha ne hallgasd a félelem beszédeit!

Mivel a hit hallásból van, a hallás pedig Isten beszédéből, ez természetesen a negatív irányú hitre is vonatkozik. Tehát soha ne hallgasd a félelem beszédeit, mert azok gyökeret eresztenek benned, és olyan hitet támasztanak, amely aztán megtermi a maga negatív és átkozott gyümölcseit az életedben.

Lapozzuk fel most a **2Krónikák 32. részét!** Ez a fejezet nagyon szemléletesen mutatja be, hogyan működik a megfélemlítés és hogyan működik a hit.

Szanhérib hatalmas túlerőben lévő sereggel megtámadja Jeruzsálemet. Ekkor azonban előáll Ezékiás király, és a 7. versben azt mondja: *Ne féljetek és ne rettegjetek!* És elkezd mondani a hit beszédeit: „Szanhéribbel csak emberi erő van, velünk azonban Isten ereje van, és Isten fog harcolni értünk!” Így beszél a hit! És ennek a hitnek, illetve a hit megvallásának lett két következménye: egyrészt Izráel népe felbátorodott, a vezetőjük hite bennük is hitet ébresztett, és nem a félelem, hanem a hit és az Istenbe vetett bizalom fogant meg a szívükben. Ez a hit egyik következménye. A másik pedig, hogy Isten a hitnek megfelelően cselekedett, és a 21. versben azt olvassuk, hogy egyetlen angyal egyetlen éjszaka alatt elintézte Szanhérib egész hadseregét! Hogyan működik tehát a hit? Volt egy ígéret és kijelentés Isten részéről, amely győzelmet ígér Izráelnek mindenben addig, amíg hozzá hűséges, de ez egyelőre egy láthatatlan ígéret. Először a hit beszéde és megvallása tette láthatóvá és hallhatóvá ezt az ígéretet, és miután Izráel egész népe a hit beszédéhez rendelte a tetteit is, Isten a hitnek és a hitvallásnak megfelelően cselekedett, azaz láthatóvá tette a megígért szabadítást.

De ugyanígy működik a félelem is. A 10. verstől Szanhérib elkezd a félelem beszédeit mondani, és megpróbálja megfélemlíteni Izráelt. Ez a sátáni taktika. A félelem ugyanis mindig hitetlenséget és bizalmatlanságot szül, az pedig ha megfogán és teljességre jut, akkor vereséget és halált szerez. Mit lehet ebből megtanulnunk? SOHA NE HALLGASD A FÉLELEM BESZÉDEIT! Soha ne hallgasd a Sátán beszédeit, mert az mindig félelmet fog szülni benned! Ne hallgasd meg a megfélemlítő, a rágalmazó, a vádoló beszédeket, mert ezek a Sátán beszédei. De ne hallgasd az aggodalmaskodás beszédeit sem, ami szintén a félelem beszéde, mert ez is csak a vereséget hozza el az életedbe. Hallgasd inkább Isten beszédeit, mert az hitet fog teremni benned! Hallgasd a hit beszédeit, a bátorítás beszédeit, sőt, te is ezeket a beszédeket mondd ki a szádon, hogy beszédben se vétkezzél! Mert amikor tovább adod, és kimondod mások előtt a félelem beszédeit, az aggodás, a kritizálás negatív beszédeit, akkor a Sátán eszköze vagy, mert hitetlenséget és engedetlenséget munkálsz azokban, akik hallják ezeket a negatív beszédeket tőled! Soha ne légy se a Sátán hallgatósága, se a Sátán szónoka – legyél inkább Isten figyelmes hallgatósága és Isten szónoka!

Ezékiástól egyébként meglehet tanulni, hogy a vezetők egyik legfontosabb feladata a bátorítás és a hit felébresztése, főleg akkor, amikor az ellenség el akar csüggeszteni. A nép győzelme a vezetők bátorításától függ! Az a nép, amelynek vezetői a félelmeiket és aggodásaikat beszélnek ki, vereségre van ítélve. De az a nép, amelynek vezetői a hitnek és a bátorításnak a beszédeit mondják, azok győzni fognak minden ellenség felett!

Lapozz velem most az **Ezékiel 2:6-7-hez:**

Te pedig, emberfia, ne félj tőlük, beszédüktől se félj! Ha csalán és tövis szurkál is téged, ha skorpiók közt ülsz is, akkor se félj beszédüktől, ne rettegj tőlük, hiszen engedetlen nép ez. Hirdesd nekik az én ígéretet, akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele...

Ez egy nagyon fontos kiegészítése ennek a témának. Soha ne félj az ellenség beszédétől, a félelem beszédeitől, ne hallgasd – HANEM BESZÉLJ TE! Ez nagyon fontos dolog: hallgattasd el a félelem beszédeit a hit beszédeivel, az evangélium hirdetésével, a hangos imádkozással és dicsőítéssel! És ne arra figyelj, hogy ki mit szól hozzá, Isten itt azt mondja Ezékielnek is, hogy ez abszolút nem számít, *”hirdesd nekik az én igéimet, akár hallgatnak rá, akár nem törődnek velem”*, a többit pedig majd elvégzi a Szentlélek. Bíz ebben, és a félelem beszédeit mindig fagyaszsd be a hit beszédeivel!

Ugyanezt látjuk Pál apostol életében is az **ApCSel 18:9-10-ben**:

Az Úr egy éjjel látomásban ezt mondta Pálnak: „Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban.”

A félelem helyett szólj és hirdesd az evangéliumot, mert amíg ezt teszed, addig legyőzhetetlen leszel! Ez Isten ígérete!

3. A félelem olyan bűn, ami sosem jár egyedül!

Ez a következő bibliai alapelv. Most lapozzunk az **1Mózes 18:1-15**-höz:

Egyikük azt mondta: Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és akkor már a feleségednek, Sárának fia lesz! Sára meg ott hallgatózott a háta mögött a sátor bejáratánál. Ábrahám és Sára élemedett korú öregek voltak, és Sáránál már megszűnt a női életfolyamat. Sára nevetett magában, és azt gondolta: Miután megvénültem, lehet-e gyönyörűségem? Meg az uram is öreg! De az ÚR megkérdezte Ábrahámot: Miért nevetett Sára, és miért mondta: Ugyan, hogy szülhetnék öreg létemre? Van-e valami lehetetlen az ÚR számára? Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának. Sára azonban tagadott, mert félt. Azt mondta, hogy nem nevetett. Az ÚR azonban így szólt: De bizony neveltél! (10-15. versek)

Amikor Sárát elszámoltatják azzal, hogy hallgatózott, és hogy kinevette Isten kijelentését, akkor félelem támadt a szívében, és ez a félelem hazugságot szült. Meg kell tanulnunk ebből a történetből, hogy a félelem olyan bűn, amely soha nem jár egyedül, hanem mindig újabb és újabb bűnöket szül. Ezek közül pedig az első, amely szinte mindig összekapcsolódik a félelemmel a HAZUGSÁG. Vagy hit van az életünkben, és a hit áldásokat szül és tágas térre vezet, vagy a félelem van, de a félelem mindig bűnöket szül az életünkben és beszűkíti az életünket. És ez különösen akkor kísért, amikor emberileg nagyon nehéz helyzetbe kerülünk. A nehéz helyzetekben szokott az kiderülni, hogy a hit vagy a félelem felé fordul a döntésünk és a tekintetünk. Pedig jó, ha megjegyezzük, hogy Isten nagyon szereti a lehetetlennek látszó helyzeteket. Miért? Mert amikor az ember tehetetlennek érzi magát, akkor Istennek tág tere nyílik cselekedni! Persze a Sátán is megjelenik ezekben a nehéz helyzetekben, hogy az embert reménytelenségbe, csüggedésbe és a félelemből fakadó sokféle bűnbe taszítsa. Tehát nagyon fontos, hogy a félelemnek soha ne adj utat, mert a félelemmel nem csak a bűnök előtt nyitod meg az életed ajtaját, hanem ezzel együtt Isten hatalmas munkája előtt is bezárod az életed ajtaját!

Most lapozzunk a **4Mózes 14:19**-hez:

Csak az ÚR ellen ne lázadjatok, és ne féljete a föld népétől, mert megesszük őket. Tőlük eltávozott oltalmuk, de az ÚR velünk van! Ne féljete tőlük!

A Kánaánt kikémlelő tíz kém negatív beszédéből félelem támadt a nép között, és Józsué kimondja, hogy ebből a félelemből egy újabb bűn születhet meg, méghozzá az Isten elleni LÁZADÁS bűne. A lázadás bűne is olyan bűn, amely nagyon gyakran automatikusan követi a félelmeket. A lázadásból azonban mindig ítélet, beszűkülés és átok fakad! Ennek a generációnak, amely a félelem beszédeit hallgatta és fogadta el, majd a félelmeit láthatóvá tette az Isten elleni lázadásában, ki kellett pusztulni a sivatagban!

És még egy nagyon gyakori kísérő bűnt szeretnék megemlíteni, ez pedig a CSÜGGEDÉS ÉS A KESERŰSÉG:

Ézsaiás 41:10

Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobбомmal támogatlak.

A csüggedés a tartós félelem következménye, amikor nem tudunk felszabadulni a félelem alól, és a félelem mint a méreg, lassan megfertőz mindent az életünkben. Átterjed olyan területekre is, amelyeket a félelmet kiváltó okok eredetileg nem is értettek, és egyszerre már mindennel baj van, már semmihez nincs kedvünk, és kimegy az erő az életünkből, és marad az erőtlenség, hatástalanság és eredménytelenség. És a csüggedés megtermi a maga gyümölcsét, a keserűséget, a keserűség pedig a halált, ami ráadásul mindig megfertőz másokat is:

Zsidó 12:15

Ügyeljetek arra, hogy senki se hajoljon el Isten kegyelmétől, hogy a keserűségnek a gyökere felnövekedve kárt ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.

4. Miből fakadnak a félelmeink?

Szeretnék néhány konkrét félelem-forrást megnevezni a mindennapos életünkből. Nagyon fontos, hogy a félelemnek ezeket a forrásait megnevezzük az életünkben, és megtagadjuk, megvalljuk és Jézus Krisztus nevében egyszer s mindenkorra eltömjük és elzárjuk ezeket a forrásokat! A mi életünkben semmilyen más forrás ne legyen, csak Jézus, akiből az élő víznek folyamai törnek elő!

1.) A félelem leggyakrabban a betöltetlen szükségünk miatt jön be az életünkbe.

Nézzünk egy példát erre is a Bibliából: **1Mózes 12:10-19.**

Egyszer éhínség támadt azon a földön. Ekkor lement Ábrám Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert súlyos éhínség volt azon a földön. Amikor már közel járt Egyiptomhoz, ezt mondta feleségének, Szárajnak: Nézd csak! Tudom, hogy szép arcú asszony vagy. Ha meglátnak az egyiptomiak, azt mondják majd: Ez a felesége! És engem megölnek, téged pedig életben hagynak. Mondd, hogy a húgom vagy, hogy jó sorom legyen a te réveden, és életben maradjak általa. Így is történt. Amikor Ábrám Egyiptomba érkezett, az egyiptomiak látták, hogy nagyon szép az asszony. A fáraó főemberei is meglátták őt, dicsérték a fáraónak, és elvitték az asszonyt a fáraó házába. Ábrámnak pedig jó sora lett az asszony révén: lettek neki juhái, marhái és szamarai, szolgálói és szolgálói, nőstény szamarai és tevéi. De nagy csapásokkal sújtotta az ÚR a fáraót és házat Ábrám felesége, Száraj miatt. Hívatta azért a fáraó Ábrámot, és ezt mondta: Mit tettél velem? Miért nem mondtad meg nekem, hogy a feleséged? Miért mondtad, hogy a húgom? Csak ezért vettem feleségül. Most aztán itt a feleséged, fogd, és menj!

Ábrahám életében megjelenik egy óriási szükséghelyzet: éhínségbe kerül. Emiatt lemegy Egyiptomba, ahol egy újabb nehéz helyzetbe kerül: megijed attól, hogy az egyiptomiak megölik, és ezért hazudik, és hazugságra kényszeríti Sárát is. Döbbenetes, ahogyan viselkedik. És döbbenetes, hogy akik egyébként a hit emberei, hogyan viselkednek, amikor szükségbe kerülnek, és mennyire ki tudja vetközni önmagukból, mert a félelem olyan dolgokba viszi bele őket, amit korábban nem is feltételeztek volna magukról. Csalásba, hazugságba, gyűlöletbe, cselszövegekbe és ármánykodásokba, és még ki tudja milyen bűnökbe. A betöltetlen szükségek eldeformálhatják a hívők jellemét – HA engednek a félelemnek!

Van egy mondás: „a szükség nagy úr”. És ez egy nagy igazság. Miért? Mert a szükség mögött ott van a félelem, a félelem mögött pedig ott van a Sátán, az erős ember, aki tényleg nagy úr. A másik lehetőség, hogy a szükségben megjelenik a hit, és a hiten keresztül el kezd munkálkodni a szükségeket betöltő Isten, aki még nagyobb úr! Jegyezd meg: a szükség mindig magához vonzza az egyik nagy urat: vagy a félelmen

keresztül a sötétség urát, a Sátánt, vagy a hiten keresztül a világhosság fejedelmét, Jézust! A szükség mindig magához hívja az egyik nagy urat!

Ábrahám itt kaput nyit a félelem előtt. Mi árulta el a félelmét? A beszéde! Elsőként mindig a beszédünk teszi láthatóvá a szívünkben már meggyökerezett félelmeket. És ha Ábrahám szívében a félelem van, akkor a beszédében is a félelem fog megnyilvánulni! Ábrahám megvallja a félelmeit, és azután elkezdi a félelmeinek megfelelően cselekedni. De tanulj meg, hogy amikor a cselekedeteidet a félelem és az aggodalmaskodás motiválja, az mindig egyenlő a vereséggel! És de sokszor látni ezt gyülekezetekben, hogy hívő emberek és vezetők cselekedeteit a félelem motiválja, és nem a hit! Félelem a változásoktól, félelem a népszerűtlenségtől, félelem a radikális döntésektől, félelem a nyílt konfrontációktól vagy félelem a megalázkodástól, a bűneink beismerésétől és az esetleges következmények becsületes felvállalásától. De félelem mindig vereséget hoz az életünkbe! A félelem mindig egyenlő a beszűküléssel és a korlátok felállításával.

Összegezve tehát: Ábrahám szükségbe került, és ez a szükség Egyiptomba hajtotta, Egyiptom pedig a beszűkülés és a fogság helye a Bibliában. És a félelem újabb bűnököt szült az életében, megszülte a hazugság bűnét, és végül azt láttuk, hogy amitől Ábrahám félt, az meg is valósult az életében. A félelem által mindig a Sátán munkája fog megnyilvánulni, és ez mindig a szűk helyre, a még nagyobb szükségekbe, a korlátok közé és a vereségek közé visz bennünket. Ezzel szemben a hit a tágas térre vezet, és Isten munkáját hozza el az életünkbe. Tehát amikor jön a szükség, SOHA NE ADJ HELYET A FÉLELEMNEK! Határozd el magad, hogy nem adsz helyet a félelemnek, és minden szükségét és lehetetlen helyzetet hittel fogsz megharcolni!

2.) A félelem második forrása a Sátán fenyegetése, azaz a negatív ígéretei

Lapozunk most az **1Királyok 19:1-8** versekhez.

Amikor Aháb elmondta Jezábelnek mindazt, amit Illés tett, és hogy a prófétákat megölte karddal, Jezábel követet küldött Illéshez ezzel az üzenettel: Úgy bánjanak velem az istenek most és ezután is, hogy holnap ilyenkorra azt teszem veled, ami azokkal történt! Illés megijedt, elindult és elment, hogy mentse az életét, és elérkezett a júdai Beérsebába. Legényét ott hagyta, ő pedig elment a pusztába egy napi járóföldre. Odaérve egy rekettyebokorhoz, leült alá, meghalni kívánt, és ezt mondta: Elég most már, URam! Vedd el életemet, mert nem vagyok jobb elődeimnél! Azután lefeküdt, és elaludt a rekettyebokor alatt. De egyszer csak egy angyal érintette meg, és ezt mondta neki: Kelj föl, egyél! Amikor föltekintett, látta, hogy a fejénél forró kövön sült lángos és egy korsó víz van. Evett és ivott, majd újra lefeküdt. Az ÚR angyala másodszor is visszatért, megérintette, és ezt mondta: Kelj föl, egyél, mert erőd felett való út áll előtted! Ő fölkel, evett és ivott, és annak az ételnek az erejével ment negyven nap és negyven éjjel az Isten hegyéig, a Hórebig.

Illésről van itt szó, akit a Kármelen aratott dicsőséges győzelme után Jézabel halálosan megfenyeget. És a 3.versben azt olvassuk: Illés megijedt! Döbbenetes, hogy aki nem ijed meg a Baál papok tömegeitől, az megijed egy asszony fenyegetésétől! És Illés – úgy olvassuk – „elindult és elment...” de ez már nem az Isten útja volt, hanem a menekülés útja és a gyáva megfutamodás útja volt!

Hadd mondjam el, hogy a fenyegetés az ígérek egyik fajtája. És azt már megtanultuk, hogy az ígéreteket hit által vesszük birtokba, és ez igaz negatív előjellel is, mert a fenyegetés a Sátán ígérete, és ha mi erre nézünk, akkor a Sátán negatívígéretei lesznek láthatóvá az életünkben a mi negatív irányú hitünk miatt.

Ézsaiás 51:7-8

Ne féljete az emberek gyalázkodásától, szitkozódásuktól ne rendüljete meg! Mert úgy járnak, mint a ruha, melyet megrág a moly, mint a gyapjú, melyet megrág a féreg. De az én igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzedékről nemzedékre.

Ne rendüljete meg a fenyegetésektől és a gyalázkodásoktól, mert azért csak a Sátán áll jót, ő pedig egy vesztes, hiteltelen, hazugság atyja, viszont az ő negatív beszédeivel szemben mindig ott van Isten kijelentett igazsága, amely örökre megmarad!

A **Zsoltárok 112:7**-ben azt olvassuk:

Az áldott ember nem fél a rossz hírtől, mert erős a szíve és bízik az Úrban.

A rossz hír magában foglalja az előbbieket is, a gyalázkodást, fenyegetéseket, szitkozódásokat és a negatív bizonyágtételeket. A mai világban a média ontja a rossz híreket és a fenyegetéseket, és a Sátán egyre erőteljesebben építi fel a félelem kultúráját. Mintha a Biblia ezt is figyelembe vette volna – nézzük meg a **Jeremiás 51:46**-ot:

Ne lágyuljon meg a szívetek, és ne féljete, ha hírek hallatszanak a földön, ha egyik esztendőben ez a hír járja, a másik esztendőben az a hír, és ha erőszak lesz is a földön, és uralkodó tör uralkodó ellen!

De ha neked a média, a televízió, az újságok, a mindenféle hírek alkotják a szellemi táplálékodat, ha ezekkel telítődsz nap mint nap, akkor ne is csodálkozz azon, hogy „megolvad a szíved”, ahogy Károli kifejezi a félelmet, és tele leszel bizalmatlansággal, hitetlenséggel, előítéletekkel Isten felé és az emberek felé egyaránt. Ha ebből áll a szellemi táplálékod, akkor megtelik az életed félelemmel, és nem mersz kimenni az utcára, nem mersz segíteni az embereknek, nem mersz jót tenni, és lesz benned egy tartás az emberektől, a gyülekezettől és Istentől is. És ennek az lesz a végeredménye, hogy vesztes maradsz! Maguk alá temetnek a félelmeid. Bekorlátozzák és beszűkítik a jó cselekedeteidet és az áldozataidat is. Hát te ne a médiából táplálkozz, hanem Isten igéjéből táplálkozz! Ne a rossz híreket hallgasd, hanem az **Filippi 4:8** alapján

...ami igaz (azaz a valóságnak megfelelő), tisztességes, igazságos, tiszta, szeretetreméltó, jóhírű, nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!

3.) A következő ok a körülményektől való félelem

Lapozzunk a **Máté 8:23-27**-hez.

Amikor beszállt a hajóba, követték őt a tanítványai. És íme, nagy vihar támadt a tengeren, úgyhogy a hajót elborították a hullámok. Ő pedig aludt. Tanítványai odamentek hozzá, felébresztették, és ezt mondták: „Uram, ments meg minket, elveszünk!” De ő így szólt hozzájuk: „Mit félte, ti kicsinyhitűek?” Majd felkelt, ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és nagy csend lett. Az emberek pedig elcsodálóztak, és ezt mondták: „Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmeskednek neki?”

A tanítványok hajóra szállnak, és amíg a körülményekkel nincs semmi baj, addig a tanítványoknak sincs semmi gondjuk. Azonban jön a vihar, megváltoznak a körülmények, még hozzá jelentősen romlanak, jön a veszély, a kilátástalanság, fizikailag a hullámok, és a tanítványok szívébe beköltözik a félelem. Pedig Jézus is velük van, csak hogy ők a körülményekre fókuszálnak. És amikor felébresztik Jézust, ő azt kérdezi: „miért félte – hol a hitetek?” (Emlékszünk, ugye? Abban hiszünk, amire fókuszálunk!)

Meg kell tanulnunk egy fontos alapigazságot ebből a történetből: soha nem a körülmények uralkodnak a hívők felett, hanem mindig a hívők uralkodnak a körülmények felett. A hitem soha nem a körülményeimtől kell, hogy függjön, éppen ellenkezőleg, az én hitem által megváltozhatnak akár a körülményeim is! Azonban ehhez a félelmet ki kell űzni a szívünkéből, és hittel kell a körülményekre is tekinteni!

4.) Az emberektől való félelem

Ez különösen a vezetőket kísérti meg. Ha az **1Sámuel 15**-höz lapozunk, ott láthatjuk, hogyan mutatta be Saul azt az áldozatot Istennek, amit nem neki, hanem Sámuelnek kellett volna bemutatnia. És amikor Sámuel megkérdezi Saultól, hogy miért nem engedelmeskedtél Istennek, akkor Saul azt válaszolja a **24. versben**:

Mert féltém a néptől és hallgattam a szavára.

Saul félt az emberektől – vagyis nem Istentől félt, Isten korlátozását nem félt átlépni, a saját embereitől viszont megijedt, és Saulnak bele kellett pusztulnia ebbe a félelmébe! Ez a demokrácia nagy buktatója, és sok vezető bukásának az oka is: hogy félnék az emberektől, a néptől, a reakcióktól, a népszerűtlenné válástól, és nem Istenre hallgatnak, hanem a többségre hallgatnak. Ebből azonban csak megszegés és bukás lesz! Ez egy nagyon súlyos ige, mert azt mondja ki, hogy a félelem egyenlő Isten ígéjének a megvetésével! A **26. versben** mondja ezt ki Sámuel: „te megvetted az Úr ígéjét!” Mivel vetette meg Saul? A félelmével! Mert a félelem megszületve bűnt szült, a lázadás és az engedetlenség bűnét. És lássátok meg, Saul itt nem paráználkodott, nem ölt, alapvetően nem egy bűnös cselekedetet vitt véghez, hanem áldozott Istennek. Szolgált Istennek. Csak Isten nem mondta neki, hogy mutasson be áldozatot, Isten nem mondta neki, hogy így szolgáljon, és ő jót akart, csak nem az Isten szerinti jót, hanem a nép akarata szerinti jót akarta. És ennek következtében elveszítette a kenetét, a királyságát, rálépett a bukás útjára, és Isten elhagyta őt! Mert amikor jön a félelem az emberektől, akkor a félelem kapkodó cselekedetekbe hajszol, jószándékú cselekedetekbe hajszol, de ezek ha nem egyeznek Isten kijelentett akaratával, akkor mindig vereséget fognak okozni!

5.) Az Isten munkájától való félelem

Ez az utolsó oka a félelemnek, amiről most szó lesz. A **Lukács 8-ban**, miután Jézus kiűzte a gadarai megszállottból a démonokat, és ezt látták az emberek, akkor ezek az emberek megijedtek Jézus hatalmától és munkájától, és azt mondták neki, hogy inkább menj el tőlünk:

Ekkor Gadara vidékének egész népe kérte őt, hogy távozzon közülük, mert nagy félelem lett úrrá rajtuk.

Azok, akik megtapasztalták és látták Isten szabadító kegyelmét, elküldik maguktól Jézust! Jézus, ne szabadíts, ne úzz ördögöt! Menj innen a te hatalmaddal! Döbbenetes! Elküldik a szabadító Jézust! Mert megijedtek attól, hogy látták Isten hatalmát működés közben. Belőlük viszont hiányzott az Isten hatalmának való alárendeltség, vagyis egyszerűen megijedtek attól, hogy Isten győz a gonosz felett, miközben ők maguk nem akartak megtérni!

Egy másik ígét szeretnék itt mutatni, ami segít megérteni ezt a hozzáállást: az **Apostolok Cselekedetei 5:12-13**-hoz lapozzunk.

Az apostolok által sok csoda és jel történt a nép között... de mások közül sokan nem mertek hozzájuk csatlakozni.

Hogy is van ez? Isten hatalma csodálatosan megnyilvánul a szabadulásokban és a gyógyulásokban, az emberek meg nem mernek csatlakozni Jézushoz?!

Sokáig nem értettem én sem ezt az igeszakaszt. Hosszas kutatás után a klasszikus görög nyelvben találtam megoldást. A csatlakozásra használt görög szót ugyanis a klasszikus (tehát nem koiné, azaz a bibliai görög) a nemi erőszakra is használja. Úgy is lehetne mondani: „senki nem merte megerőszkolni Isten népét!” Mert a nemi erőszak és a házasság között az a különbség, hogy az előbbiben nincs szövetségkötés, és az erőszakoskodó olyat vesz el, ami nem jár neki, mert ő nincs benne a házasság szövetségében. Tehát senki nem mert csatlakozni a gyülekezethez és Istenhez szövetségkötés nélkül! Tudjátok, Jézus munkája valóban félelmetes annak, aki szentségtelen és bűnös, és az is akar maradni! De ebből vagy istenfélelem alakul ki, ami megtérést hoz, vagy egy menekülést vált ki, mint Gadarában. Mert ahol Jézus szabadítása

megnyilvánul, ott vagy megtér az ember, vagy elvész! Jézus erővel és hatalommal cselekszik, nem gyámoltalanul, ő tüzet hozott a világra, nem néhány darab pislogó paraszat, és ébredést, szabadulást, csodákat ígér a benne hívőknek! És amikor ez elkezd kibontakozni, amikor megjelenik Jézus szentsége és Isten jelenléte, akkor sok hívő ember és sok gyülekezet megijed, és azt mondja: nekünk ez nem kell, menj innen Jézus! Megszoktuk már, hogy itt nem történnek szokatlan dolgok, kiszámíthatatlan dolgok, félelmetes dolgok, Jézus, te se csinálj itt felfordulást, ne zökkents ki bennünket a megszokott kerékvágásunkból, ne feltűnősködj, inkább vonulj háttérbe. Köszönjük a munkádat, de azért ne vidd túlzásba, a jóból is megárt a sok! És Isten népe megijed a változásoktól, megijed Isten azelőtt nem tapasztalt munkájától, megijed a gyógyulásoktól, a nyelveken szólástól, a természetfelettitől, és inkább elküldi Jézust és megoltja a Szentlelket! – De te soha ne oltsd meg a Szentlélek munkáját a félelmeiddel! Soha ne ijedj meg Isten munkájától, mert jobb neked, ha Isten munkálkodik az életedben, mintha elküldöd őt, mert akkor a Sátán fog munkálkodik! Tudd, hogy Isten jót akar neked! És persze ez szentséggel, megtisztulással, változásokkal fog járni, de ha Isten munkálkodik, akkor soha ne küldd el magadtól és soha ne oltsd meg a munkáját a félelmeiddel!

5. A félelem kezelése

Azt láttuk már, hogy Isten folyamatosan azt mondja, sőt, parancsolja a népének, hogy ne félj! Ez egy engedelmisségi döntés, amelyet először érzelmi és gondolati szinten kell meghoznunk, azután pedig aszerint kell cselekednünk. De tudomásul kell vennünk, hogy ez egy olyan parancsa Istennek, amely meghatározza azt, hogy győztesek leszünk-e vagy vesztesek! Tehát a félelmet csak egyféleképpen lehet kezelni a Bibliában: meg kell tagadni és ki kell vetni az életünkéből!

Gyorsan szaladjunk át az egész Biblián újra és szedjük össze azokat az igehelyeket, ahol a félelem kezeléséről van szó. Az idő hiánya miatt csak egy-egy gondolatot fogok mindegyikhez hozzáfűzni.

2Mózes 14:13-14

Mózes ezt mondta a népnek: Ne féljetek! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg ma az ÚR benneteket! Mert ahogyan ma látjátok az egyiptomiakat, úgy soha többé nem fogjátok látni őket. Az ÚR harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg!

A félelem megtagadása összekapcsolódik az Isten munkájába való belekapaszkodásba és az engedelmisségbe. Ez mindig győzelemre vezet!

2Mózes 20:20

Ne féljetek, mert azért jött Isten, hogy próbára tegyen benneteket, és hogy őt féljétek mindig, és ne vétkezzetek!

Itt Isten Sínai látogatásáról van szó, és ebben az egyetlen igeverben összekapcsolódik a negatív irányú félelem megtagadása, és a pozitív félelem, az istenfélelem parancsolása. Mindez ráadásul Isten munkája, amelynek célja is van, méghozzá az, hogy engedelmisségre neveljen, és távol tartson a bűntől.

5Mózes 7:18-19

Ne félj tőlük, hanem emlékezz vissza arra, hogy mit tett Istened, az ÚR a fáraóval és egész Egyiptommal, a nagy próbatételekre, amelyeket saját szemeddel láttál, a jelekre és csodákra, az erős kézre és a kinyújtott karra, amellyel kihozott téged Istened, az ÚR. Ugyanúgy fog elbánni Istened, az ÚR mindazokkal a népekkel, amelyektől félsz.

Itt egy nagyon fontos alapelvet láthatunk, amely később is sokszor fordul elő a Bibliában. A félelem elleni egyik hatásos módszer az emlékezés és a megvallás. Amikor visszatekintünk Isten munkáira, korábbi szabadításaira, elkezdünk ezeken gondolkodni, elkezdjük ezeket hangosan is megvallani, egymást elkezdjük az ilyen pozitív és bátorító bizonyágtevésekkel erősíteni. Akkor ezekből a pozitív beszédekből hit támad, amely legyőzi a félelmet. Az Isten tetteire való visszaemlékezés és az azokról szóló bizonyágtétel nagyon-nagyon hatásos eszköz a félelmelekkel szembeni harcban! Sokkal többször kellene ezt használnunk, mint

szoktuk, ezért hozz egy döntést, hogy mindig kész leszel Isten szabadító munkájáról megemlékezni és másokat is emlékeztetni!

5Mózes 20:1-8 – ez egy nagyon fontos igeszakasz!

Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és látsz lovakat, harci kocsikat és nálad nagyobb sereget, ne félj tőlük, mert veled lesz Istened, az ÚR, aki felhozott téged Egyiptomból. Amikor készültök az ütközetre, lépjen elő a pap, és beszéljen a néphez. Ezt mondja nekik: Halld meg, Izráel! Ti most készültök megütközni ellenségeitekkel. Ne lágyuljon meg a szívetek, ne féljete, ne rettegjete, és ne rémüljete meg tőlük! Mert Istenetek az ÚR veletek megy, harcol értetek ellenségeitek ellen, és megsegít benneteket. A felügyelők pedig így beszéljenek a néphez: Van-e itt olyan ember, aki új házat épített, és még nem avatta fel? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki avassa fel azt, ha ő meghal a harcban. Van-e olyan ember, aki szőlőt ültetett, de még nem vette hasznát? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye hasznát, ha ő meghal a harcban. Vagy van-e olyan ember, aki eljegyzett egy leányt, de még nem vette el? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye azt el, ha ő meghal a harcban. Azután még ezt is mondják meg az elöljárók a népnek: Van-e itt olyan ember, aki fél, és lány szívű? Az menjen vissza a házához, ne csüggesse el társainak a szívét a magáéhoz hasonlóan!

Itt a hadviselés szabályairól van szó. A **8.vers** foglalja össze ennek a lényegét: *aki fél, az menjen haza!* Nem való az ilyen az Isten hadseregébe, nem való az ilyen a harcra, mert úgylis csak el fog esni a csatában, de a félelme ragályos, és elcsüggeszti a többit is. Aki fél, annak nincs közössége Isten seregével, azt el kell küldeni! És mivel a félelem már a csata előtt elcsüggeszt, ezért kell még a csata előtt elküldeni azokat, akik félnek. Nem kockáztathatjuk a harc kimenetelét a gyáva katonáink miatt, mert ebben a harcban, ami nem test és vér ellen folyik, minden egyes csata egy ember üdvösségéért és örök életéért folyik. Nem arról van szó, hogy ha veszítünk, akkor buktunk némi pénzt vagy presztist – hanem akkor elveszítettünk egy embert! Aki fél, az vagy megtér, kiűzi a félelmet a szívéből és betöltekezik hittel, vagy szedje a sátorfáját és menjen haza! Mert aki fél, az belépési pontja a vereségnek Isten seregében. Rajta keresztül a Sátán rombolhatja Isten seregének a morálját, megolthatja a harci kedvét, és megolthatja a győzelmet is. A lány szívűnek nincs helye Isten seregében, mert ez ellentéte az erős szívűnek, és Isten ígéjében azt láttuk, hogy Isten csak az erős szívűekkel tud győzelmet aratni. Aki fél, az ne akarjon szolgálni, az ne akarjon vezetni, mert úgysem tud győzni, ráadásul másokat is csak elbátortalanít, inkább menjen haza, menjen be a csendes kamrájába, és hittel győzze le a félelmét! Isten nem veti el azonnal a gyáva katonákat, csak hazaküldi őket, hogy győzzék le a félelmüket – de nem harcol velük! A lány szívű nem való a csatába! Tanuljuk meg, hogy Isten győzelmének és a tág térre való kijutásnak a legnagyobb akadálya és ellensége a félelem. Mert a félelem nyomában mindig hitetlenség jár, a hitetlenség nyomában engedetlenség, az engedetlenség nyomában pedig vereség, átkok és beszűkülés jár! Csakhogy TI NEM A FÉLELEM LELKÉT KAPTÁTOK! Nem a vereség és a beszűkülés Isten akarata, hanem a győzelem és a tágas tér Isten akarata, ezt pedig hit által kaphatjuk meg! Mit olvashatunk a **23. Zsoltár 4.** versében?

Nem félek semmitől, MERT TE VELEM VAGY!

Ez a hit táptalaja: Isten jelenléte bennünk. A Szentlélek jelenléte bennünk. És ha az Úr velünk, kicsoda ellenünk! Isten jelenlétében nincs félelem! És ha nincs félelem, akkor nincs hitetlenség, nincsenek limitek, nincsen beszűkülés, nincsen vereség! Ha tehát jön a Sátán, és félelmet akar ébreszteni benned a szükség idején, a nehéz körülményekben, az emberek között, akkor mindig menj Isten jelenlétébe! Menj be a csendeskamrádba, menj a testvéri imaközösségbe, menj be a dicsőítésbe, mert ezeken a helyeken meg fog szűnni minden félelem! Azután viszont indulj el!

Ehhez kapcsolódik a következő szakasz is, a **Józsué 1:1-9:**

Mózesnek, az ÚR szolgájának halála után ezt mondta az ÚR Józsuénak, Nún fiának, Mózes szolgájának: Az én szolgám, Mózes meghalt. Most azért indulj, kelj át itt a Jordánon, te és ez az egész nép arra a földre, amelyet én adok Izráel fiainak. Nektek adok minden helyet, ahová

léptek, ahogyan megígértem Mózesnek. A pusztától és a Libánontól a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig, nyugat felé pedig a nagy tengerig a ti területek lesz a hettiták egész országa. Senki sem állhat ellened egész életedben. Veled leszek, ahogy Mózesrel is veled voltam. Nem maradok el tőled, nem hagylak el. Légy erős és bátor, mert te teszed ezt a népet annak az országnak az örökösévé, amelyről megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom. Csak légy igen bátor és erős, őrizd meg, és tartsd meg azt a törvényt, amelyet Mózes, az én szolgám parancsolt neked. Ne térj el tőle se jobbra, se balra, hogy boldogulj mindenütt, amerre csak jársz. Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg, és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz. Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz.

A félelem ellentéte a bátorság. Isten egyenesen parancsba adja: aki győzni akar, annak nem csak félnie és rettegnie tilos, hanem – ahogy a 9. versben olvastuk: *Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor!* A bátorság soha nem az érzelmeinktől függ, hanem sokkal inkább az érzelmeink függenek a bátorságunktól! Sőt, mások érzelmei is múlhatnak a mi bátorságunkon, mert a bátorság egy hihetetlenül motiváló erő, és végső soron a csata kimenetele is függ a bátorságunktól! Nekünk Isten oldalán nincs mitől félni! Az ellenséggel csak emberi, és legfeljebb sátáni vagy démoni erők vannak, de a mi oldalunkon a teremtő Isten harcol! Az ellenség gonosz ügyért küzd, mi jó ügyért küzdünk, amely Jézus golgotai feltámadása óta már egy eleve győztes ügy! És bennünket már a halál sem fenyeget, hiszen már azt is legyőztük! És ha ehhez hozzáadjuk a számtalan bizonyágát Isten megtartó és győzelmet adó munkájáról, ezeknek együttvéve már igencsak bátorítónak kell lennie! Tehát most Isten parancsolja: légy bátor, mert meg kell hódítani a földet, ki kell fosztani a poklot, érvényre kell juttatnunk Jézus Krisztus győzelmét!

2Királyok 6:15-17

Amikor az Isten emberének a szolgálója korán felkelt és kiment, már körülvette a várost a sereg lovakkal, meg harci kocsikkal. A szolgálója így szólt hozzá: Jaj, uram! Mit tegyünk? De ő így felelt: Ne félj, mert többen vannak velünk, mint ővelük! Majd Elizeus így imádkozott: URam, nyisd meg a szemét, hadd lásson! És az ÚR megnyitotta a szolgálóknak a szemét, és az meglátta, hogy tele van a hegy Elizeus körül tüzes lovakkal és harci kocsikkal.

A félelem következő ellenszere az, ha megtanulunk a láthatatlan, szellemi dimenziókra nézni. Mert amíg csak földi, testi, fizikai, anyagi, emberi körülményekre tekintünk, addig lehet joga a félelemnek. De ha a mennyei dimenziókat is látjuk, akkor nincs mitől félni! Jegyezzétek meg, hogy a félelmek egyik leggyakoribb belépési pontja az, ha elveszük a tekintetünket a mennyei, isteni dimenziókról, mert akkor egyedül maradunk, és ezt az ürességet a Sátán mindig ki fogja használni arra, hogy a szemünk elé hozzon félelmeket gerjesztő dolgokat.

1Kronikák 28:20

Ezek után Dávid azt mondta fiának, Salamonnak: Légy erős, légy bátor és cselekedj! Ne félj, és ne rettegj, mert az ÚRisten, az én istenem veled van, nem hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezed az ÚR háza szolgálatához szükséges valamennyi munkát.

A félelem nem csak azt gátolja meg, hogy bele merjünk kezdeni nagy dolgokba, hanem azt is akadályozza, hogy amit hitben elkezdünk, azt be is fejezzük. A félelem sokszor feladatja velünk az álmainkat és a szolgálatainkat, és visszavonulót fúj azokról a területekről is, amelyeket pedig már korábban meghódítottunk. A félelem fegyverszünetre motivál a gonosszal szemben, elveszi a kedvünket a kitartó küzdéstől, a terhek és felelőségek hosszú távú felvállalásától. De Dávid azt mondja Salamonnak: Isten nem hagy cserben! Csak ne félj és ne rettegj, és akkor be is tudod fejezni azt, amibe belekezel! A félelem felőrli a kitartást, de te ne félj! Nagyon bátorító ez az ígért: Isten soha nem hagy cserben! Ez a Sátán egyik kedvenc hazugsága, amellyel félelmeket gerjeszt bennünk, hogy Isten cserben hagy. Nem lesz sikeres a szolgálat, belebukunk a kezdeményezéseinkbe, nem jönnek majd a megtérők, nem lesz elég pénz vagy ember – és jönnek a hazugságok, hogy Isten cserben fog hagyni. És ennek a lehetősége valóban félelmetes – csak hogy ez a lehetőség SOHA NEM ÁLL FENN! Elhiszed?! Ha nem, hát hidd el, mert itt van benne a

Bibliában: *az én istenem veled van, nem hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezed* mindazt, amit Ő rád bízott! Ámen?

Az **Ézsaiás 54:4** még hozzáteszi ehhez:

Ne félj, mert nem vallasz szégyent, ne pironkodj, mert nem ér gyalázat!

Szóval csak semmi pánik, amíg Isten velünk, addig izgalomra semmi ok! Isten nem szégyenít meg bennünket, nem hagy pácban, mert ezek mindig a Sátán eszköztárába tartozó dolgok.

Ézsaiás 44:1-2

De most hallgass rám, szolgám, Jákób, Izráel, akit kiválasztottam! Ezt mondja az ÚR, a te alkotód, aki megformált az anyaméhben, és aki megsegít: Ne félj szolgám, Jákób, Jesúrún, akit kiválasztottam!

A félelem elleni küzdelem egy újabb eszköze, amiről korábban már sokat beszéltünk, a helyes identitás. Ha tudod, ki vagy, akkor nincs mitől félned. Ha tudod, hogy Isten fia vagy, akkor a tudod azt is, hogy milyen lélek lakik benned. A Sátán mindig azt szeretné, ha elfelejtenéd vagy nem vennéd komolyan a saját identitásodat. Mert az identitás nélküli ember kiszolgáltatott. Te azonban Isten kiválasztottja vagy! Amíg ebben az identitásban élsz, addig nem kell félned!

Dániel 10:12

Ne félj, Dániel, mert az első naptól fogva, hogy rászántad magad a dolgok megértésére, megalázkodva Istened előtt, meghallotta szavadat Isten, és én a te szavaid miatt jöttem.

Ez is egy nagyon lényeges ige, ugyanis egy újabb eszközt mutat be a félelem elleni küzdelemben. Ez az eszköz pedig Isten igéjének a tanulmányozása és a mély imaélet. Minél komolyabb az Istennel való napi közösséged, minél inkább telítődsz Isten igéjével a bibliatanulmányozás által, és minél inkább jellemző az életedre az imádkozás, a böjtölés, annál kisebb lesz a félelem esélye az életedben!

Zakariás 8:13-17

Bár átkozottak voltatok a népek között, Júda háza és Izráel háza, én megsegítlek benneteket, és áldottak lesztek. Ne féljete, legyetek erősek! Mert ezt mondja a Seregek URa: Bár úgy határoztam, hogy veszedelmet hozok rátok, mert elődeitek megharagítottak engem - így szól a Seregek URa -, és azt nem bántam meg, most viszont úgy határoztam, hogy jót teszek Jeruzsálemmel és Júda házával. Ne féljete! Ezeket tegyéte: Mondjatek igazat egymásnak! Hozzatek igaz és békét szerző ítéletet kapuitokban! Ne tervezetek magatokban egymás ellen semmi rosszat, és ne szeresséte a hamis esküt! Mindezt gyűlölöm én - így szól az ÚR.

Ha le akarod győzni a félelmeket, sőt, ha azt akarod, hogy a félelemnek belépési pontja se legyen az életedbe, akkor a félelem helyett kezdj el igaz módon élni! Isten itt nagyon egyértelműen elmondja, hogy a félelem helyet mit ajánl: mondjatek igazat egymásnak, ne hazudjatek, legyetek igazságosak egymással, ne is tervezetek semmi rosszat egymás ellen. Vagyis egyszerűen éljetek tiszta szívvel, tiszta motivációkkal és tiszta cselekedetekkel. Mert rengeteg félelem jön be pont azért, mert nem ezeket tesszük. Ez is nagyon magától értetődő: ha hazudsz valakinek, bejön a félelem az életedbe, és elkezdesz félni attól, hogy kiderül, illetve a következményektől. Ha lopsz, bejön a félelem az életedbe, hogy kiderül és megbüntetnek. Ha gonosz motivációid vannak, jön a félelem, hogy lelepleződsz, és ezzel elkezdesz félni is a másik embertől, aki ellen te terveztél gonoszsgot. Egyszóval ha félelem nélküli életet akarsz, akkor legyél szent és tiszta indulatú, beszédű és életű.

Az újszövetségi igéket egy nagyon tömör kijelentéssel szeretném kezdeni – ezt a **János 6:20-ban** találjuk, amikor Jézus a tengeren járva közelít a tanítványok hajójához, és azok megijednek, mert azt hiszik, kísértetet látnak. Ott mondja Jézus:

„Én vagyok, ne féljete!”

Barátaim, ahol Jézus megjelenik, ott a félelemnek el kell tűnnie! Ha félsz, egyszerűen hívd Jézus jelenlétét, azaz teljesedj be Szentlélekkel, és akkor a félelem lelkének távoznia kell az életedből!

A másik nagyon általános alapelv és konkrétan elhangzó parancsolat pedig így szól (többek között **Márk 5:36-ban**):

„Ne félj, csak higgy!”

El kell döntened, hogy a negatív irányú hit fogja meghatározni az életedet és a jövődet, ami nevezetük félelemnek, vagy a pozitív irányú hit, amely a Jézus Krisztusba vetett hit és az abból fakadó engedelmesség. A hit és a félelem megint olyan két egymással szembenálló és egymást kizáró dolog, amely egyszerre nem lehet jelen az életünkben!

Máté 10:31

Ne féljetek tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.

A félelem itt megint a helyes identitásból fakad, abból, hogy a Sátán megpróbálja elérni, hogy egy értéktelen, haszontalan és jelentéktelen féregnek lássuk magunkat. Emlékezzetek az identitásról szóló tanításra: ha a Sátán nem tudja elvenni tőlünk a krisztusi identitásunkat, akkor megpróbálja elérni, hogy ne éljünk vele. Rengeteg keresztény szenved önértékelési problémával, és van tele az élete mindenféle szorongásokkal és félelmekkel, mert nem vették birtokba az istenfiúi identitásukat és örökségüket! Pedig ez a megoldás!

Az utolsó ige, amit megnézünk ma, a **Jelenések 2:10-11**:

Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál.

Az ember legmélyebb félelme a szenvedéstől és a haláltól való félelem. De aki hittel le tudja győzni a félelmét, minden félelmét, még ezeket is, azt Isten felemeli, megjutalmazza és mennyei perspektívákat nyit meg az életében. Mert az egész Bibliában, az elejétől a végéig 110 esetben hangzik el Isten parancsa: **NE FÉLJ!** Jegyezd meg: vagy a félelem, vagy a győzelem! Itt az idő, hogy Isten népe maga mögött hagyjon minden félelmet, és megszerezze azt a győzelmet, amelyért Jézus Krisztus kétezer évvel ezelőtt a golgotán meghalt! Ő megtette a maga dolgát, most mi következünk, hogy félelmek nélkül bevégezzük a magunk dolgát, azt a küldetést, amit ránk bízott Jézus: hogy felépítsük Isten uralmát az emberi szívekben!